

Reizen

HOE HEET IS
RHODOS
IN DE WINTER?

MAURITIUS
LUIEREN IN HET
PARADIJS

**CUBA EN
MALTA**

PLUS:
KIES HET
JUISTE EILAND!

**BOUDEWIJN
BUCH:** PASSIE
VOOR EILANDEN

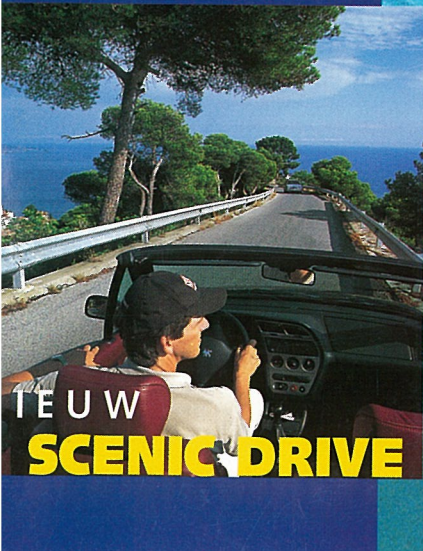

DOSSIER HETE EILANDEN

Tenerife

COMPLEET!

DE **MOOISTE** DORPEN
& STRANDEN
VERRASSENDE HOTELS
& RESTAURANTS

TE U W
SCENIC DRIVE

ITALIAANSE RIVIÈRA

Op reportage

IN ST. VALENTIN, ITALIË EN MAURITIUS

is een uitgave van ANWB Media
Wassenaarseweg 220
2596 EC Den Haag, Postbus 93200
2509 BA Den Haag

Lezersservice
Tel.: 070-3141470
Fax: 070-3146538
E-mail: lezersservice@anwb.nl

Uitgever
Dennis Schor

Redactie
Mike Bisschops (hoofdredacteur)
Wout Batenburg (eindredacteur)
Chris van der Heijden,
Jacques van der Linden,
Suzanne Vrolijk,
Leni Slats (assistente)
Cindy de Bruijn (assistente)

Vormgeving
Mervyn Hall, Ingrid Bon
GPB, Leiderdorp

Medewerkers
Hans Avontuur, Saskia Dekkers,
Laurence Delderfield, Rob van den
Dobbelsteen, Jurjen Drenth,
Robert Elsing, Marieke Haafkens,
Henk Hanssen, Emile Luijder, Anita
Meuleman, Johan van Minnen,
Mariëlle Osté, Herbert Paulzen,
Willem Schouten, Reinoud Sluiters,
Paul Smit, Jan Suys, Paul Tolenaar,
Linda van Wijk, Inge Yspeert.

Cartografie
Hans Doeleman

Productie
Piet Payens
Inez van Zoelen

Lithografie
GPB, Leiderdorp

Druk
Het Volk Printing, Gent (B)

REIZEN op Internet:
<http://www.reizen.nl>
E-mail: reizen@anwb.nl

De redactie verricht zijn taak op basis van een redactiestatuut. Alleen wanneer dat uitdrukkelijk wordt vermeld, geven artikelen de mening en/of het inzicht van de ANWB weer. Aan artikelen wordt de grootst mogelijke zorg besteed. De ervaring leert echter dat fouten nooit helemaal zijn te voorkomen. Daarom kan geen verantwoordelijkheid worden aanvaard voor eventuele onvoorziene gevolgen veroorzaakt door fouten in gegevens die door derden zijn aangeleverd. ANWB Media is aangesloten bij de Stichting Reprorecht. Het overnemen van welk deel ook van de inhoud van dit blad is slechts toegestaan na schriftelijke toestemming van de uitgever.

uitgeversverbond
Groep publieks- en
opiniëtschriften

Service-colofon: zie pag. 104

© Copyright 2000 ANWB

LINDA VAN WIJK

'Er is maar één St. Valentin!'

"Burgemeester Pierre Rousseau van Saint Valentin had maar vijf minuten. Zei hij. Twee uur later zit ik nog met hem te praten. Het misverstand dat Valentijnsdag uit Amerika komt, helpt hij graag de wereld uit. Want dat klopt niet. *Pas du tout!* "Waarom denk je dat er in heel Frankrijk maar één dorp is dat Saint Valentin heet? Terwijl er wel twintig St. Jacques en honderd St. Martins zijn?" Hij kijkt me aan. Hier staat de kerk van Valentijn, de beschermheilige van de verliefden. Hier liggen zijn botten. Druk gebarend pakt Rousseau zijn fotoboek erbij. De foto's met bloemen, rode harten en suikertaarten laten er geen twijfel over bestaan. 14 Februari: de dag waarop het slaperige gehucht Saint Valentin een heerlijk kneuterig dorpsfeest viert." Pag. 26

CHRIS VAN DER HEIJDEN

Italiaans poseren in San Remo

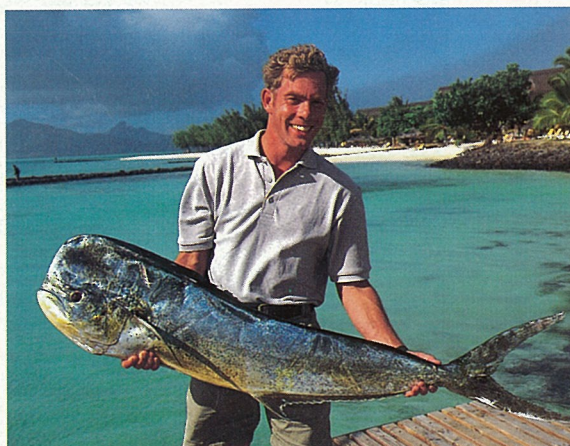
"Op pad in Italië met een prachtige Peugeot 306 cabriolet voor de nieuwe reportageserie Scenic Drive. Toen we voorbij het statige casino van San Remo reden, ging de auto bijna als vanzelf op de rem: deze plek was gemaakt voor een 'glamourfoto' met knipoog. Uren onderhandelen met portiers, bewakers én de directeur van het casino. Met succes. We mochten onze wagen recht voor de deur van het casino parkeren. Kijk je een half uur in de camera met een dikke rij publiek eromheen... Het was doorbijten, maar we hadden onze glamourfoto. Wat blijkt terug in Nederland? Wordt de foto niet gebruikt in de reportage!" Zie vanaf pagina 12 welke prachtfoto's wel in het blad kwamen.

REINOUW SLUITERS

Een visje aan je hengel...

"Weinig dingen zijn zo opwindend als het aan de haak slaan van een héle grote vis. Vooral als die meer dan 600 kilo kan wegen en ruim 5 meter lang kan zijn, zoals de zwarte marlijnen (een soort zwaardvis) van de Indische Oceaan. In mijn geval, na een dag hengelen voor de kust van het eiland Mauritius, kwam die droom niet uit. Ik wist 'slechts' deze schitterend gekleurde dorado of dolfijnvis te verschalken. Ook dat was een hele klus, want er hangt niet bepaald een witsvisje aan je hengel. De dorado is een van de lekkerste vissen ter wereld, dus dit beestje eindigde in de pot van het plaatselijke restaurant." Pag. 88

HET VERLIEFDE HART VAN

OP 14 FEBRUARI IS HET WEER ZO VER. OVER DE HELE WERELD WORDEN ER GEPASSIONEERDE KAARTEN VERSTUURD, ROZEN BEZORGD OF SERENADES GEBRACHT.

VALENTIJNSDAG IS DÉ DAG VOOR MINNAARS EN VERLIEFDEN. REIZEN GING OP ZOEK NAAR DE BRON VAN AL DEZE PASSIE EN KWAM TERECHT IN EEN PIEPKLEIN FRANS DORPJE.

TEKST EN FOTO'S: LINDA VAN WIJK

Terwijl er zo'n twintig Saint Jacques zijn, honderd St. Martins en wel honderdvijftig St. Pierres, is er maar één dorp in heel Frankrijk met de naam Saint Valentin: 260 kilometer onder Parijs, voorbij Orléans, net boven Châteauroux. Het is december. Guur en koud. Vanaf de snelweg is het nog veertien kilometer naar Saint Valentin. Over een smal, hobbelig landweggetje slinger ik door weidse velden en Franse plattelandsdorpjes het gehucht Saint Valentin binnen. Een kerk en een paar huizen. Meer is het niet. Voor het eerst breekt de lucht open en vallen de zonnestralen door het wolkendek. Bij de kerk is net een begrafenis aan de gang. Ik parkeer de auto en loop naar de 'Jardin des amoureux' een park met een romantisch prieeltje waar ik wacht tot de kerk is leeggelopen. In de kerk staat een vrouw de stoelen recht te schuiven. Ze is de huishoudster van de pastoor en ze vertelt dat dit eenvoudige kerkje is gewijd aan Saint Valentin.

Ze laat een beeld van hem zien en wijst op een glas-in-loodraam met een afbeelding en de tekst 'Saint Valentin' erop. Zij is ervan overtuigd dat de heilige hier ooit heeft gewoond en beweert dat zijn botten in kerken in de omgeving worden bewaard. "Er is een boek over hem geschreven", zegt ze. "Kom maar mee." Het souvenirwinkeltje ligt vol prullaria met rode hartjes en afbeeldingen van verliefde stelletjes. "Als je hier een kaart post krijg je er een valentijnspostzegel bij", vertelt de eigenaresse van de winkel. Het boek is helaas uitverkocht.

De vrouw van de pastoor is naar de burgemeester gegaan om te vragen of hij nog een exemplaar van het boek heeft. Even later komt ze hijkend terug en vertelt dat burgemeester Pierre Rousseau vijf minuten tijd heeft. Hij kan nauwelijks geloven dat iemand uit Nederland speciaal voor zijn dorp 800 kilometer heeft gereden.

Terwijl hij vertelt, kopieert zijn secretaresse het boek over de heilige Valentijn. Volgens de burgemeester is het absolute nonsens dat Valentijnsdag een Amerikaanse traditie is en dat de commerciële viering met kaarten, bloemen en bonbons uit de Verenigde Staten is overgewaaid. "De oorsprong van Valentijnsdag ligt in Europa: Saint Valentin was een katholieke heilige. De viering is via Europese emigranten in de States met een u-bocht bij ons teruggekomen."

"KENT U MENEER HENDRIKSE?"

Voor het dorp Saint Valentin is de viering van Valentijnsdag dé happening van het jaar. De rest van het jaar is er niets te doen. "Er wonen hier 300 mensen", vertelt Rousseau. "Op 14 februari verdubbelt dat aantal. Dan komen

Saint Valentin is niet veel meer dan een kerk met een paar huizen, maar op Valentijnsdag komen verliefde stelletjes uit heel Frankrijk hier naar toe.

FRANKRIJK

verliefde stelletjes vanuit heel Frankrijk naar Saint Valentin. Vijfendertig jaar geleden hebben we de oude gewoonte om deze dag met een groot dorpsfeest te vieren weer opgepakt. Hij pakt het fotoboek van het meest recente Valentijnsfeest er bij. De bevolking versiert de huizen van onder tot boven met kleurige papieren bloemen. Er is een wedstrijd (wie bakt de mooiste Valentijns-taart?), een parenparade door de straten, een beurs met kitscherige kraampjes waar je alle benodigdheden voor het huwelijk kunt vinden. En een feesttent waar 's avonds een cancan-dansgroep uit Parijs optreedt, waar wordt gedanst en gedronken. Mensen die hun

HELEMAAL ALLEEN...

...IN HET DORP VAN DE PASSIE

huwelijksfeest (10, 12½, 25 jaar) willen vieren, kunnen zich melden bij de burgemeester, die het paar in vol ornaat (sjerp en plaatselijke missen!) een certificaat overhandigt. Geliefden kunnen een boom kopen en planten in de 'Jardin des amoureux', waar een bordje met hun namen bij wordt geplaatst. De man die de bomen verkoopt is toevallig ook op het gemeentehuis. "Kent u ene meneer Hendrikse?" vraagt hij. Ik kijk hem verbaasd aan. Nee, sorry. "Die komt ook uit Les Pays Bas."

De plaatselijke kroeg zit uiteraard naast de kerk. Achter de toog staat een ronde man met een dikke buik, een rood hoofd en een krullerige snor. Terwijl hij een vieze geruite theedoek over zijn schouder slaat, glimlacht hij vriendelijk. Ik bestel een cola en lees in het boek dat Valentijn een priester was die in Rome woonde en door de Romeinen werd opgepakt omdat hij het christelijke geloof verkondigde. En dat wilden de Romeinen nu juist de kop in drukken. Valentijn werd op 14 februari 270 vermoord. Hij werd door de kerk tot martelaar uitgeroepen en later heilig verklaard. Ik vraag Obélix achter de bar waarom Saint Valentin de beschermheilige van de geliefden is. Waarom niet van de

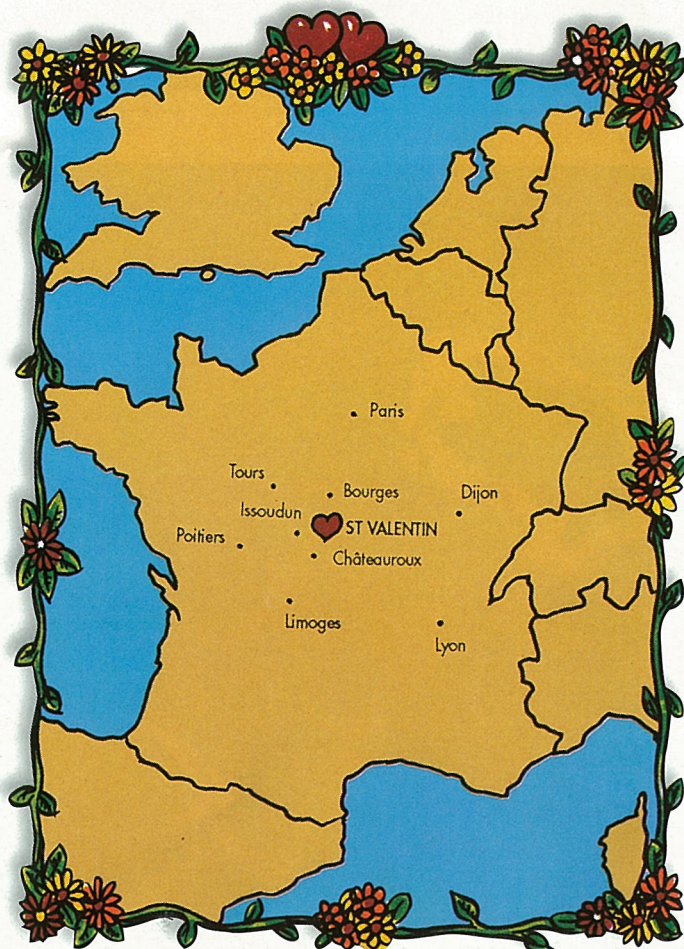
natuur of van de scheepvaart? Hij bloost, zegt: "un moment", verdwijnt in een zijka-mertje en komt met drie stokoude mannetjes terug. Die pakken een stoel, schuiven aan en beginnen verhalen te vertellen over Saint Valentin. Als ik na een half uur nog geen antwoord op mijn vraag heb gekregen en hem nogmaals stel, zijn ze het er over eens dat dat nou typisch een vraag voor de burgemeester is. "Daar ben ik net geweest".

BLOEMETJES EN BIJTJES

Valentijn was getrouwd. Dat lijkt een aanwijzing, maar in die tijd mochten alle priesters trouwen. Een waarschijnlijker verklaring is dat het Romeanse plattelandsfeest 'Les Lupercales' - van oudsher op 14 februari, waarbij het begin van de lente op losbandige, wulpse wijze werd gevierd - werd geïnte-

greerd in de katholieke kerk door het op te hangen aan een katholieke heilige. Op die manier werden in de Middeleeuwen wel meer Romeanse gebruiken ingelijfd. Aangezien Sint Valentijn qua datum het dichtst bij de Lupercales zat, werden deze twee aan elkaar gekoppeld. Zo komt het dat Sint Valentijn, die misschien zelf helemaal niets had met de lente, bloemetjes, bijtjes en romantische liefde, tot beschermheilige van de geliefden werd gebombardeerd.

En zo komt het dat het dorpje Saint Valentin - waarvan niemand weet waarom het zo heet, maar wel dat het vanaf 1190 in Latijnse geschriften wordt genoemd - iedere 14 februari de geliefden eert. Terwijl ik over het pikdonkere boerenweggetje terugrijd, vraag ik me af of de Romeinse Valentijn hier zelf ooit is geweest. Vast niet. Of wel? Hoe komen zijn botten anders hier? ■

'GELIEFDEN KUNNEN EEN BOOM MET HUN EIGEN NAAM PLANTEN IN DE JARDIN DES AMOUREUX, ECHTPAREN KRIJGEN EEN CERTIFICAAT VAN DE BURGEMEESTER'